

støtter vi det, men at gå ind og lægge en særlig aldersgrænse mener vi ikke er foreneligt med de principper, vi har for vores skattepolitik.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Oprindeligt var arbejdsmarkedsbidraget jo øremærket, men ved senere beslutninger forsvandt denne øremærkedthed eller blev i hvert fald nedtonet, så det, vi har at tale om, jo er en bruttoskat.

Sådan som forslaget ligger her, kan vi ikke støtte det, men vi synes, at det ville være rigtigt at have en bundgrænse. Så kan vi drøfte, hvor den skal være, men vi har jo en bundgrænse, når det gælder den øvrige del af skattesystemet. Der er et beløb, man ikke betaler skat af.

Dér er vi tilhængere af, at vi gør tilsvarende med bruttoskatten, og at et bundfradrag selvfølgelig kan overføres til ægtefællen. Så må man drøfte det, og så skal det være et generelt bundfradrag for nogle. At sætte en aldersgrænse ved 18 år, som tidligere ordførere har redegjort for, ville jo være en urimelighed over for en 17- og en 18-årig, som måske tjener det samme under samme vilkår.

Så nej til det konkrete forslag, men en bundgrænse siger vi ja til.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kim Behnke.

Kim Behnke (FP):

Den 22. marts i år var der samlet ikke 179 folketingsmedlemmer, men derimod 179 unge. De unge vedtog en stribe forslag, hvoraf en del af dem vil finde vej til normal folketingsbehandling.

Vi har taget syv af de forslag, som de unge fremsatte, fordi de er gode, fornuftige og rimelige, og det her er så det første, der kommer frem her i Folketingssalen. Det er sådan, at det her forslag var fremsat af elever fra Humlebæk Skole. Det nåede ikke til endelig beslutning her, men det nåede at få lovforslag nr. 40 i Børneparlamentet.

Op det er jo værd at lægge mærke til, hvad det er, de unge mennesker skriver. Jeg citerer: »Vores begrundelse for at vi har lavet dette lovforslag er, at vi synes, det er uretfærdigt og uacceptabelt, at unge under 18 år er tvunget til at betale arbejdsmarkedsbidrag, da unge ikke får penge af staten, når de er arbejdsløse. Desuden er lønningerne i forvejen så lave for unge,

at arbejdsmarkedsbidraget på 9 pct. er en alt for stor del af deres løn«. Citat slut.

De 9 pct. er jo ikke kun arbejdsmarkedsbidrag, men også den tvungne ATP-opsparring. Og det er jo det, som unge mennesker ikke kan forstå. De får endelig lavet en aftale om at få et arbejde, hvor de skal bringe aviser ud, de skal gå til hånd i den lokale brugsforening eller andre steder, og af den ofte beskedne løn, de får udbetalt, skal de så aflevere en bruttoskat.

Vi får så at vide i dag, at det er, fordi de unge mennesker skal lære – den radikale ordfører var endda ligefrem inde på, at det var et led i opdragelsen – men vi har jo allerede for længst, for mange år siden, erkendt, at folk med disse små indkomster bør have en fritagelse for deltagelse i den normale skattebetaling. For man kan sige: Ud fra den omfordeling, som skatterne normalt er udtryk for, så er der jo ikke meget omfordeling fra den lille bitte løn, man får for at passe et iskagehus en sommer, og så til resten af samfundet. Derfor har vi ordningen med frikort. Derfor har vi ordningen med, at unge mennesker kan have et frikort, og vi har en skattemæssig bundgrænse, som særlig unge mennesker nyder godt af.

Da vi stillede forslaget, tog vi det ordret i forhold til det, som Børneparlamentet havde foreslået, fordi vi var overbeviste om, at når det kom til forhandling her i den, jeg tillader mig udtrykket »rigtige« Folketingssal, så ville det naturligvis gøre indtryk på Folketingets medlemmer, at de unge mennesker havde haft det klare og entydige budskab.

Det er så blevet sagt fra nogle ordførere, at der også kan være nogle provenumæssige problemer. Dertil er kun at sige, at det argument kan jeg ikke tage højtideligt. Ser vi på de milliarder, der fra bruttoskatten i øjeblikket ruller ind til staten, så skulle det være muligt at finde dækning for de 100-150 mio. kr., det her ville koste, særlig når man tænker på, at da bruttoskatten i sin tid blev indført, var løftet jo, at bruttoskatten skulle falde, i takt med at ledigheden faldt. Det har regeringen så lavet om siden da.

Men både når det gælder dagpengeudgifter, og når det gælder udgifter til aktivering, er det heldigvis sådan i dag, at de udgifter er faldet gennem årene, og derfor vil det næppe være noget problem at finde dækning for det provenutab, forslaget ville medføre.

Så er det blevet sagt, at det er urimeligt at have en aldersbetingelse, som forslaget inde-